

Dosarul nr. 3ra – 926/22

2-21107937-01-3ra-13092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mâra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

9 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”, prin intermediul avocatului Grigore Postovanu,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” împotriva Serviciului Vamal și a Biroului Vamal Nord privind anularea actului administrativ individual defavorabil, împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La originea cauzei se află acțiunea înaintată la 20 iulie 2021 de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Nord privind anularea actului de inspecție din 31 mai 2021 al Biroului Vamal Nord și a deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-9516 din 5 iulie 2021.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 31 mai 2021, reclamanta, prin intermediul brokerului DEN BROKER Societate cu Răspundere Limitată, a înaintat spre vămuire mijlocul de transport FORD Transit, 2011 a.f, cod vin XXXXXXXXXXXXXXXX.

Conform prevederilor alin. (1) art. 7 din Legea nr. 1380 - (1), valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

Astfel, brokerul vamal a prezentat de la bun început toate actele care dovedesc cert valoarea bunului vizat, fiind anexate la declarația nr. BRK3549299 din 31 mai 2021.

În opinia reclamantei, din actele prezente la procedura de vămuire este vizibilă cert toată calea pe care a parcurs-o bunul vizat, fiind elucidabilă valoarea

acestui, starea, datele tehnice, caracteristica, ceea ce nu a fost luat în calcul de către inspectorul vamal.

Mijlocul de transport a fost achiziționat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” de pe platforma Adesa Europe NV, bun cumpărat la licitație, iar din materialele anexate se vede cert prețul de cumpărare, și nu poate fi nicidecum un caz de subestimare. Mai mult, valoarea bunului a fost cert stabilită la suma de 2975 euro, formată din însăși valoarea mijlocului de transport de 2700 euro și taxe suplimentare pentru licitație de 150 euro și 125 euro, în total 2975 euro, mijloace bănești care au fost transferate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” conform facturii 5290825 din 6 mai 2021, fapt confirmat și prin ordinul de plată nr. 26 din 11 mai 2021, prin care au fost transferate mijloace bănești în sumă de 2975 euro, anume pentru acest mijloc de transport.

Drept urmare, conform declarației primare nr. YK12880257 din 31 mai 2021, obligațiunile vamale ale Societății cu Răspundere Limitată „Eveser” erau în sumă de 20302,74 lei, valoare pe care o consideră absolut echitabilă și justă, ca ulterior să fie mărită valoarea mijlocului de transport de la 76671,95 lei la 162994,92 lei, cu circa 86322,97 lei, ceea ce nu poate suporta nici o critică, având în vedere faptul că toate actele/dovezile valorii au fost prezentate de la bun început, cu stabilirea unei obligații vamale de 43161,86 lei, formându-se astfel o supraplată de 22859,12 lei.

Respectiv, conform actelor anexate, se vede cert valoarea mijlocului de transport și motivul acestui cost mai mic decât a altor bunuri similare, defectele pe care le are mijlocul de transport nemijlocit fiind cu mențiune „nondrivable” cu motor defect, astfel în asemenea circumstanțe nu există niciun raționament ca Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” să cumpere acest bun la un preț mai mare.

Din materialele existente pe cauză, se demonstrează că Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” a calculat corect valoarea mărfii în vamă, evaluând în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă, în conformitate cu prevederile art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal, referitoare la determinarea valorii în vamă a mijlocului de transport introdus în conformitate cu tranzacțiile de comerț exterior. Având baza valorică și în baza prețului efectiv plătit exportatorului, a inclus în valoarea în vamă a bunului introdus și cheltuielile privind transportarea bunului până la locul de intrare în teritoriul vamal al Republicii Moldova, confirmând documentar valoarea în vamă.

În opinia reclamantei, Biroul vamal nu a avut careva temeii juridic să determine valoarea mărfii în vamă utilizând metoda de calcul nr. 6 prevăzută de art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, or, Biroul vamal ar fi fost în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metoda de rezervă doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu putea fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11,12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temeii că aceste metode nu pot fi utilizate.

Reieșind din prevederile art. 288-289 Cod vamal, la data de 2 iunie 2021, a înaintat o contestație asupra actului de inspecție a BV Nord din 31 mai 2021, contestația cu toate anexele fiind expediate în 2 exemplare, unul spre BV Nord cu titlu de informare și unul spre organul ierarhic superior Serviciul Vamal pentru

examinare, fiind recepționate actele conform înscrisului de pe avizul de recepție DS5202089975AR la data de 4 iunie 2021.

La 9 iulie 2021, Cabinetul Avocatului „Grigore Postovanu” a recepționat decizia Serviciul Vamal privind legalitatea actului vamal din 31 mai 2021 a BV Nord, pe care a atacat-o pe cale judecătorească, în conformitate cu prevederile art. 294¹ alin. (10) și (11) Cod Vamal.

Solicită reclamanta anularea deciziei nr. 28/11-9516 din 5 iulie 2021 a Serviciului Vamal și a actului de inspecție din 31 mai 2021 al Biroului Vamal Nord.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost respinsă acțiunea de contencios administrativ depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Nord (vol. I, f. d. 181).

La data de 2 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”, a declarat apel nemotivat, iar la 12 ianuarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, apel motivat împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Postovanu Grigore, în interesele apelantei Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile prevederile pct. 9 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, care indică că, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează în art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, în conformitate cu pct. 27 alineatul (5) și pct. 29 alineatul (2). În cazul în care, după primirea informațiilor suplimentare sau în absența unui răspuns, suspiciunile nu sunt eliminate, organul vamal poate decide că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal. Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite. În sensul prezentului punct, “suspiciuni întemeiate” pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Instanța de apel a mai stabilit că declarantul a modificat metoda de determinare a valorii în vamă a mărfii din metoda I „Metoda de evaluare în baza

valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit”, în metoda VI „Metoda de rezervă”.

Or, conform Ordinului Serviciului Vamal nr. 346-O din 24 decembrie 2009 (Monitorul Oficial nr. 197-200/876 din 31 decembrie 2009), referitor la aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu, se indică expres care rubrici din declarația vamală sunt rezervate completării declarantului sau reprezentantului acestuia, fiind astfel indicată inclusiv rubrica 43 care conform Ordinului menționat Rubrica 43 – „METODA DE EVALUARE” - se înscrie un cod aferent numărului metodei de evaluare a mărfurilor utilizate pentru determinarea valorii în vamă - din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal.

Totodată, la caz se atestă că, la rubrica 43 din declarația vamală, este indicată metoda de evaluare cu cifra „6”, care potrivit prevederilor art. 10 din Lege, (1), reprezintă f) metoda de rezervă.

Curtea de Apel a stabilit că Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser” în calitate de declarant, în sensul prevederilor Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, a operat desinestător modificările necesare în declarația vamală nr. 117018278, prin aplicarea metodei a 6-a de rezervă, care a fost acceptată de organul vamal și a achitat drepturile de import (f. d. 24).

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că Biroul vamal Nord a respectat toate cerințele legale și a emis actul administrativ în conformitate cu legislația vamală în vigoare, a exercitat dreptul discreționar și respectiv nu a adus atingere activității Societății cu Răspundere Limitată „Eveser” stabilite de Codul administrativ.

La 22 iunie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”, prin intermediul avocatului Grigore Postovanu, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea deciziei prin care să fie admisă acțiunea astfel cum a fost formulată sau restituirea cauzei instanței de apel.

La 2 octombrie 2022, recurentul a depus, prin intermediul poștei electronice, motivarea recursului, indicând asupra aplicării eronate a normelor de drept material de către instanța de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 iunie 2022, dispozitivul fiind notificat recurenteii la 24 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul electronic anexat la materialele dosarului (f.d. 54, vol. II). Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată recurenteii la 7 septembrie 2022,

fapt ce se confirmă la fel prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 55, vol. II).

Astfel, cererea de recurs depusă la 22 iunie 2022 și motivarea recursului depusă la 3 octombrie 2022 sunt în termen.

La 3 octombrie 2022, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Astfel, prin referința depusă la 20 octombrie 2022, Serviciul Vamal și Biroul Vamal Nord au solicitat instanței dispunerea inadmisibilității recursului și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

Examinând temeiurile invocate de recurentă, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca fiind inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental. În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”, prin intermediul avocatului Grigore Postovanu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Eveser”, prin intermediul avocatului Grigore Postovanu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu